

Esperantisto**(Österreichischer Esperantist)****Oficiala organo de Int. Esperanto-Muzeo kaj Aŭstria Esperanto-Asocio**

Abono (komencebla ĉiumonate) por Aŭstrio ŝ 4.60,
 komencebla ankaŭ en partpagoj (½ j. ŝ 2.35), aliaj landoj
 sv. fr. 3.75; p o n u m e r e 45 g (1 resp. kup.).

Aperas la 5. de ĉiu monato. Leteradreso: Wien, I., Neue
 Burg (Tel. R-27-803). Manuskriptojn ni nur resendas kun
 reafranko. Poŝtparkaso-konto D-123.826.

Ne ĝustatempa malmendo de nia gazeto devigas al plupago de la jarkotizo por la sekvonta jaro.

no 11 (136)

Korneuburg ĉe Wien, la 5. novembro 1936.

13. jaro

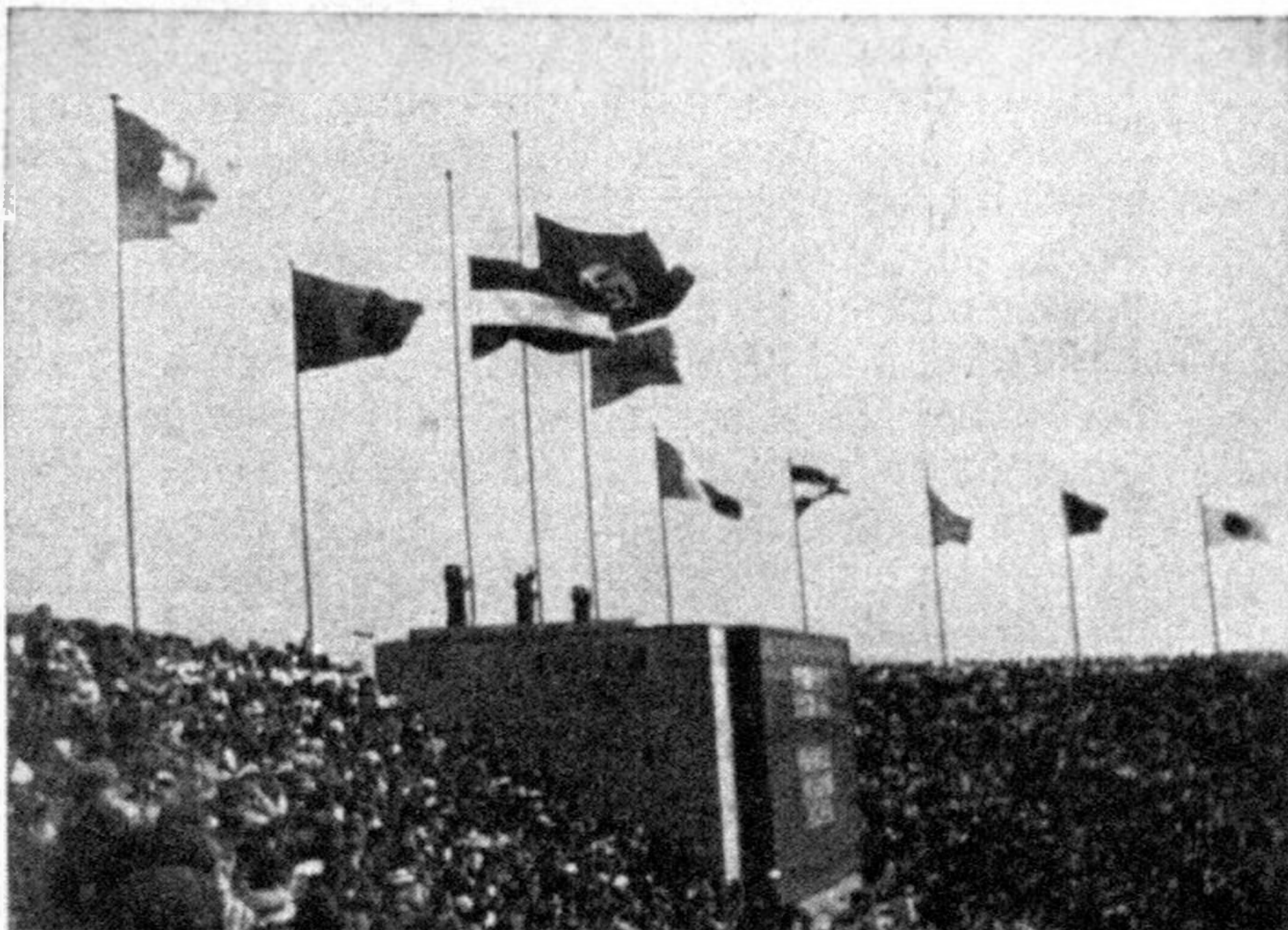
Olimpiaj ludoj en Berlin.

Atinginte la limstacion Passau ni vidis
 afiŝojn „Bonvenon en Germanlando“,
 ĉiuj flagoj de diversaj nacioj flirtis,
 komotivoj portis sur unu flanko la
 olimpian emblemon „la kvin ringoj“ kaj
 la alia la germanŝtatan. Afable nin
 atendis la germanaj doganoficistoj kaj
 ni atingis kun nur unu
 minuto en Leipzig la metropolon
 Berlin. Je nia granda ĝojo nin
 atendis sur la atendejo muzikistaro,
 ĉiuj fluto kaj amasego da homoj,
 ĉiuj ili — honoron kaj dankon al
 — kelkdeko da karaj gesami-
 moj.

Ni mi ekestiĝis la demando: „Ĉu
 estas Olimpiado aŭ Esperanto-
 kongreso en Berlin?“ Ni povis kon-
 vinci, ke ambaŭ aferoj trovis sian
 lokon. Niaj amikoj zorge preparis
 ĉiujn skalan kunvenon je nia honoro.
 Ĉiuj gastoj el 8 landoj, inter ili
 ĉiuj venoj el Estonujo kaj Svedujo;
 ĉiuj parolado farita de aŭstrian pri
 Viena E.-Kongreso kvazaŭ igis
 Berlin-an kunvenon Antaŭkon-
 greso al la 28-a. En frata interbabi-
 lo ni longe kunestis ĝis post
 nokteto.

Neniu forgesos la veran gastamon de
 ĉiuj germanaj amikoj, kiuj malgraŭ kelkaj
 malfacilaĵoj tamen inde aranĝis ĉi tiun
 kunvenon kun pli ol 70 personoj.
 Esperanto en la Olimpiado: Niaj ger-
 manaj s-anoj faris regulan deĵoron en la
 ĉiuj domo, atendis la alilandajn samide-
 ojn kaj helpis ilin en la prizorgo de la
 ĉiuj aferoj. En la Olimpiada Ekspozicio
 ni vidis la konatan folion kun la olimpia-
 poŝtmarkoj de Amsterdam el 1928,
 komita de Nederlanda E.-Societo „La
 fonto estas nia“ sub la aŭspicioj de UEA,
 ĉiuj kiu oni povis legi en Esperanto kaj en
 aliaj lingvoj „Esperanto estas la
 komunikado inter la popoloj“. Minutojn
 restis emociite antaŭ tiu ĉi dokumento,

ĉar mi ne pensis, trovi alian E.-lingvan
 aferon. Jes, mi pravis, sed ĉe alveno de
 nia japana s-ano Toyoda unu el la junaj
 esperantistoj sin gvidis al la por-loĝeja
 oficejo kaj kompreneble ili parolis en Esp.
 — Multaj funkciuloj klopodis helpi nian
 s-anonon. „Sinjoro D., mi miras kiel bone

La naciaj flagoj de la venkintoj supreniĝas; sur nia bildo
 la aŭstria kaj germana

vi scipovas paroli la japanan lingvon“,
 aŭdigis sin iu germana sinjoro. Li ne sciis,
 ke nur Esperanto ebligis al ili la inter-
 kompreniĝon. Kompreneble sekvis propa-
 gandparolado pri nia afero al la germanaj
 sinjoroj.

Cu tiu ĉi travivaĵo ne klare montris la
 taŭgecon de nia interpopola komunikilo?

Unu dimanĉon oni atente zorgis pri
 karavano de la svedaj esperantistoj (48 sub
 gvidado de s-ano Malmgren). Kun la E.-
 flago ni traveturis la urbon. Bonege
 parolanta sveda interpretisto klarigis al
 niaj svedaj s-anoj la vidindaĵojn, sed, se
 ili deziris informiĝi pri pli interesaj aferoj,
 ni klarigis tiujn al ili en Esperanto.

Kion prezentis la Olimpiaj Ludoj al
 la publiko? Ĉu estas necese paroli pri tio?
 Ĉiu aranĝo kaj la bonegaj kvalitoj de la
 sportuloj ravigis nin. Sed unika estis la
 organizo, ĝin oni povas kvazaŭ nomi
 monopolon de la germanoj! Sur la stratoj
 funkciis laŭtparoliloj, ni povis sekvi la
 sportludojn ankaŭ per televidiloj
 (aparatoj, per kiuj oni povis vidi kaj
 aŭdi la malproksime okazantajn
 sportludojn). Per tiuj aparatoj, kvan-
 kam ĉi tiu invento nur estas en
 komenca stato, ni bone vidis bildojn
 en alteco de 1 m 20 cm, kiuj respe-
 guligis sufiĉe klare la vivon en Sta-
 diono, dume la radio-parolisto kla-
 rigis ĉiun movon de la sportuloj. La
 parolisto diris: „Tiu ĉi invento
 servu al la tuta popolo, ne nur al
 la 10.000 riĉuloj.“

Grandioza germana ekspozicio nin
 gvidis tra pasinteco, nuntempo kaj
 estonto de altkvalita popolo. Speciale
 interesa estis la parto, kiu traktas pri
 „Forto per ĝojo“, organizo, kiu
 celas havigi diversmaniere belan
 liberton al la laboranta homo.

Nun ankoraŭ grava informo, por
 forigi malverajn dirojn pri Espe-
 ranto en Germanlando!

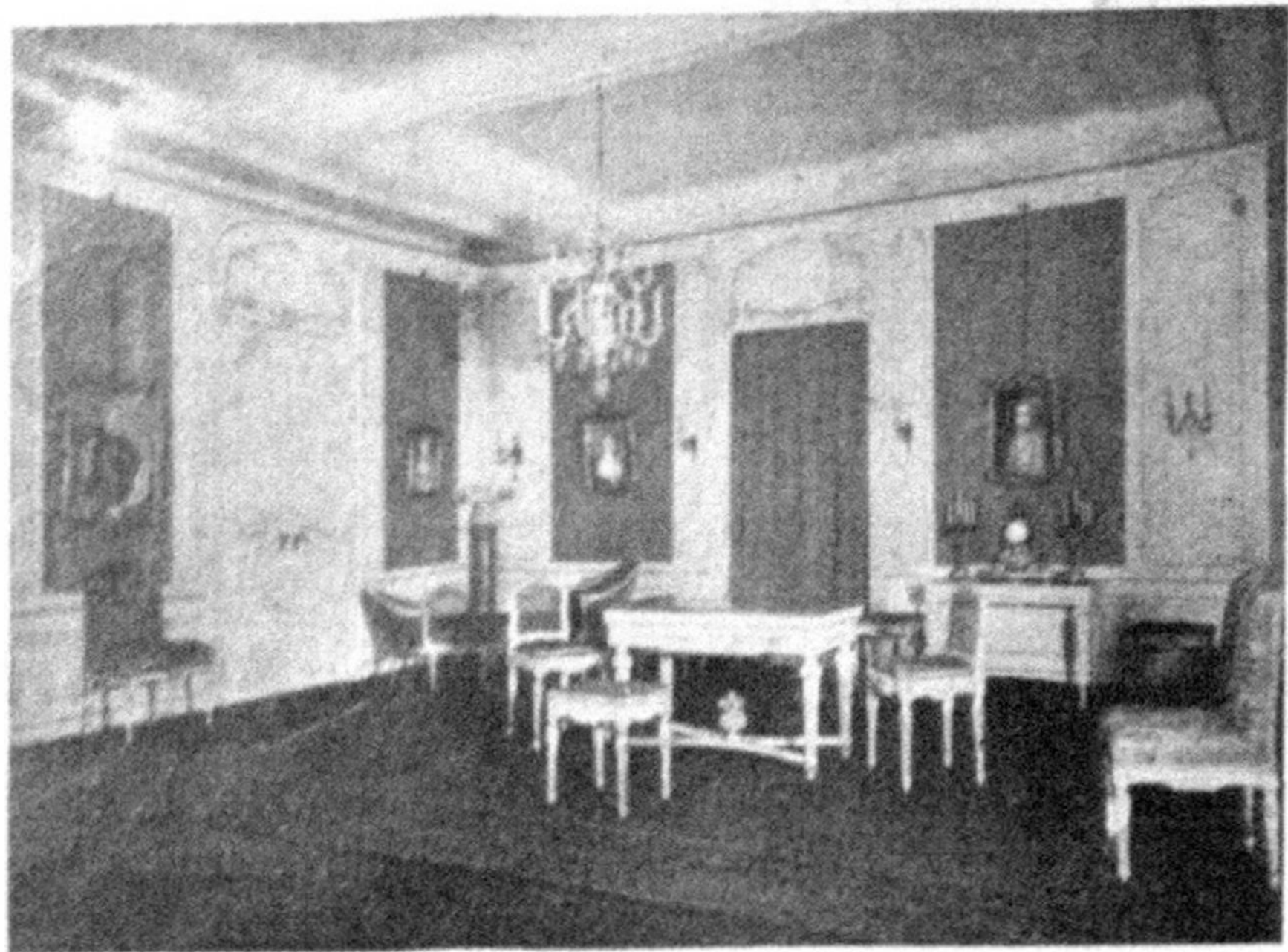
Kiel vi scias, la 15. de julio ĉiuj E.-
 organizoj ĉesis funkcii! Sed laŭ cirkulero
 de la iama prezidanto de Germana E.-
 Asocio la uzado de Esperanto skribe kaj
 buŝe estas permesata, same kiel la port-
 ado de la „neŭtrala“ E.-insigno. Tiuj,
 kiuj ricevis informon pri alia stato de la
 afero, estas petataj skribi detale kun aldono
 de la fonto, kion ili aŭdis, al s-ano
 Martha Mölke, Berlin, W 35, Potsdamer-
 straße 119, Domo B. F-ino Mölke ankaŭ
 plue funkcias kiel sekretariino de IALA kaj
 deziras daŭrigi la rilatojn koncerne la
 intersanĝadon de infanoj.

W. Rentmeister.

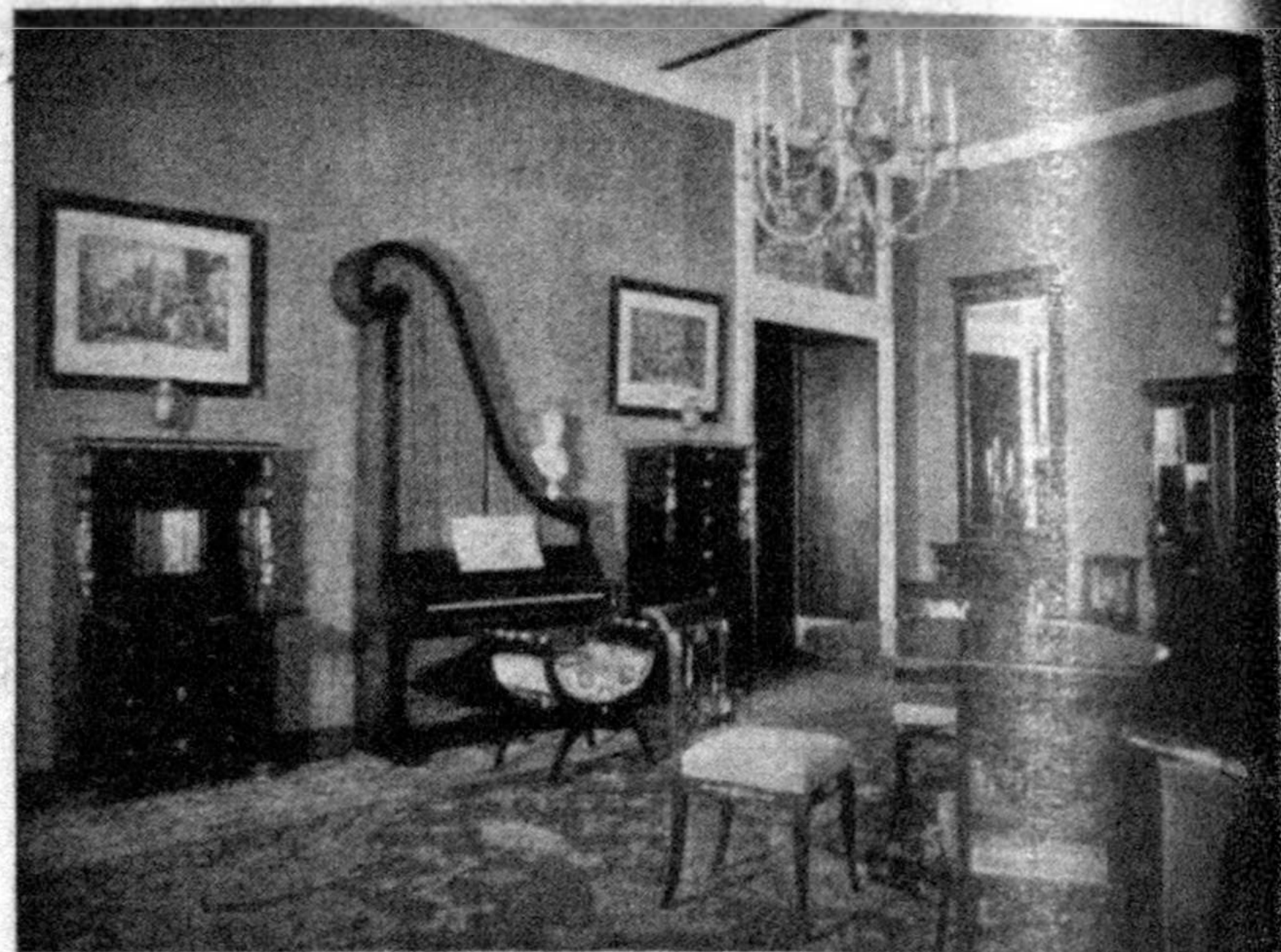
Internacia Konferenco pri enkonduko de Esperanto en la lernejojn kaj la praktikon.

Paris, 14.—17. majo 1937

laŭ decido de Komitato de UEA en Wien en la kadro de Internacia Ekspozicio. La organiza komitato konsistas el:
 Prez.: André Baudet, prez. de Komerca Ĉambro en Paris, Generala Komisararo por Francujo ĉe Internacia Ekspozicio
 en Bruxelles, vicprez. de SFPE. Vicprez.: Generalo L. Bastien, prez. de IEL, vicprez. de SFPE; E. Archdeacon,
 prez. de SFPE; J. Couteaux, ĝen. sekr. de SFPE, komitatano de IEL. Ĝen. sekr.: P. Petit, konst. sekr. de SFPE, komit. de IEL.
 Kasisto: C. Rousseau, ĉefdel. de IEL por Francujo. 5 komisionoj jam eklaboris.

← Salono el la epoko de Louis XVI.

Empiro-stila ĉambro →

Bundesmobiliendepot Wien.

Inter la multaj kolektoj en Aŭstrio unu el la plej belaj kaj interesaj vere estas la kolekto de ne plu uzataj mebloj el iamaj kortegaj apartamentoj — la tiel nomata „Hofmobiliendepot“ en Wien, VII., Mariahilferstraße No. 88. — Bedaŭrinde ĉi tiu riĉa kolekto ne estas sufiĉe konata, eĉ ne al multaj Vienanoj. Ni rekomendas la viziton al ĉiuj! (Enirprezo nur 50 groŝojn!)

La kolekto estas dispartigita en tri grandaj haloj, kies unuopa estas 75 metrojn longa kaj 10 metrojn larĝa. — La unua halo enhavas la barokan, rokokan kaj jozef-epokan meblo-artverkojn, la dua la empiristilajn ejojn kaj la tria „Biedermeier“-kolekton.

Jam en la atendejo aparta animstato kaptas nin kaj same, kiam ni eniras la unuan halon. La nobla lukso kaj la kolorbrilo, la briletantaj kristallustroj, la orumitaj lignoskulptitaj paneloj aŭ tapetoj el belkoloraj damaskoj kaj brokatoj elsorcās al ni emociigan bildon pri la tuto.

En la unua halo regas la nobla meblomodo el Schloßhof, la iama somerrezidejo kaj ripozejo de princo Eugen de Savojo. Post lia morto Schloßhof kaj la najbara Niederweiden fariĝis posedaĵo de Maria Theresia, kiu ilin instaligis „moderne“, nome laŭ la estetika sento de Louis XVI.

La barokaj mebloj klare montras la mentalecon de la skolo de majstro Hildebrandt, konstruinto de Belvedere en Vieno, sed tiuj el la epoko de Maria Theresia surhavas ege delikatajn ornamaĵojn kaj estas ankaŭ pro tio de speciala ĉarmo, ĉar

ili malgraŭ sia klasicista formesprimo (Louis XVI) ankoraŭ enhavas aludojn al rokoko.

Jen surprizas belega salono el nuksligno, riĉe skulptita; dormoĉambro kun kurtena lito, riĉe surprisita kun persaj florornamentoj, krome mandeseĝnitaj tapetoj kun memaj aziaj motivoj. Alia baroka salono estas aranĝita el meblaro de iama spegulsalono kaj enhavas „tablo-kegloludejon“ iomete pli grandan ol la nuntempa infanludilo.

Jam ekster la halo porvirina dormoĉambro kun flavsilka kurtena lito, riĉe provizita kun persaj silkbrodadoj, laŭdire uzita de Maria Theresia. Salono kun paŝtelportretoj de la fama kortega pentristo Liotard kaj 12-kandela lustro el Meissen-a porcelano. Sekvas tri blankeoraj salonoj, montrantaj la altan loĝnivelon el la epoko de Maria Theresia. Flanke de la halo estas salono kun silke tegitaj vandoj, kameno el blanka marmoro de itala majstro kaj gracia vitrolustro—ejo, inda al reĝino kiel Marie Antoinette.

Krome estas en la sama halo ankoraŭ aro da mebloj el la kasteloj Schönbrunn, Laxenburg, Baden kaj Hetzendorf. Du ĉambroj el Schönbrunn montras la simplan kaj tamen tiel noblan rokokon el Maria Theresia-epoko; Hetzendorf estas reprezentata per saloneto kun tro riĉa brun-or-ornamado, Laxenburg per gracia rokoko-salono kaj Baden per dormoĉambro en empira stilo, riĉe ornamita per orbronz. La gustoepoko je la komenco de la regno de imperiestro Franz Josef pro tio estas ĉi tie reprezentata, ĉar tiam oni reiris al

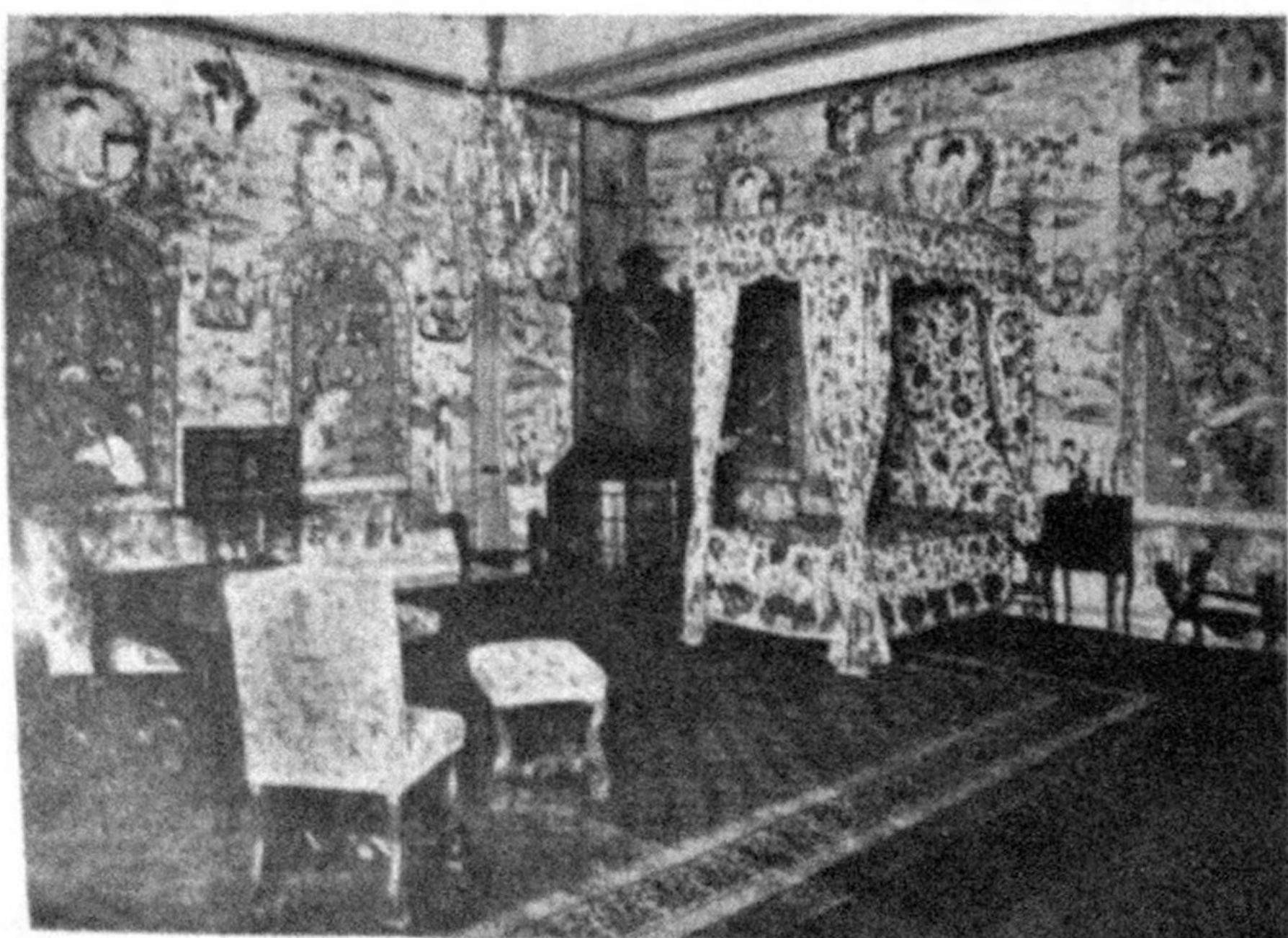
rokoko, pro kio oni nomas la epokon „durokoko“.

Forlasinte la halon ni venas en la epokon de Empiro. En la unua ejo estas la masko de 1^a mortinta Duko de Reichstadt, verko de skulptisto Klein, kaj trono de imperiestro Franz, flankumita de du preskaŭ 3 metroj altaj kandelabroj el biskvit-porcelano el Viena porcelanfabriko kaj riĉe skulptita ligna lustro kun orumitaj serpentkapoj.

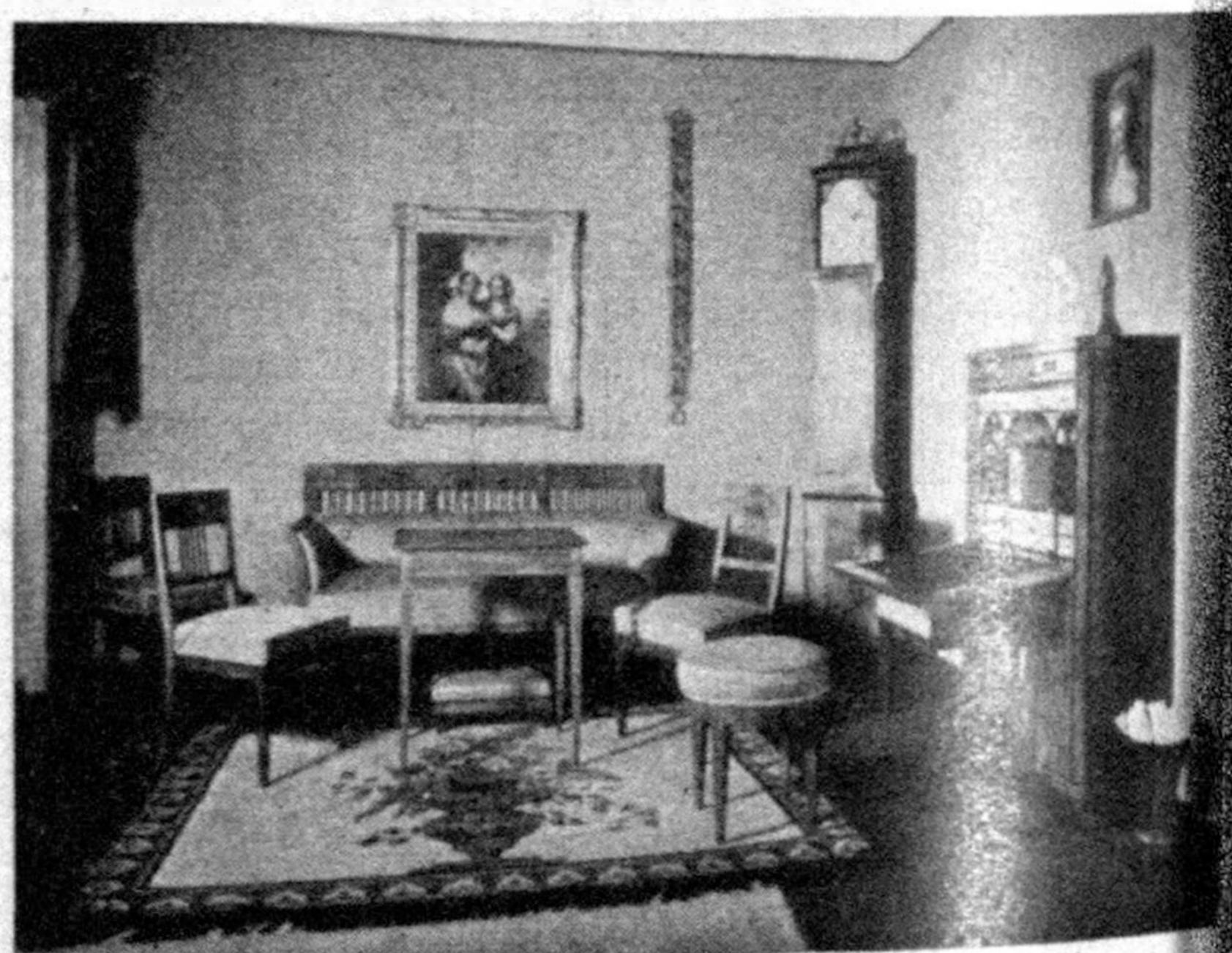
Nun sekvas elektitaj model-ekzemploj de plej bela empiro el Hofburg, Laxenburg kaj Baden. Iliaj formoj nur havas malprofundan similon al la Napoleon-empiro, klarigeble el tio, ke la aŭstria artisto kaj metiisto en ĉiu stil-epoko ĉiam estis sufiĉe artisto, por ne simple imiti fremdajn ideojn kaj iniciatojn, sed ilin akcepti kaj transformi laŭ sia propra sentado. Pere de li la al li ne tute konvena klasika empiro evoluigis pli libere kaj delikate.

Simila al la mebloverkado ankaŭ estas la bronzoverkado (horloĝoj, kandelingo, lustroj, vazoj ktp.), arto evoluiginta en Aŭstrio dum la epoko de empiro ĝis la plej alta florado. Speciale el la laborejoj de majstroj Danninger kaj Jaich multaj verkoj estas ĉi tie montrataj.

Empiro en Aŭstrio baldaŭ malaperis, liaj formoj fariĝis ĉiam pli delikataj kaj la pensmaniero de romantiko forpremis la severan ritmon de la klasiko. Tia estas la aŭstria malfru-empiro, kiun montras la lastaj ĉambroj, de kiuj la lasta de lignajista Popp — ĝi estas el mahagonoligno — ankoraŭ montras bronzgarnajon — nun konduku al Biedermeier-epoko, en kiu

← Dormoĉambro en aŭstria baroko

Ĉambro el Biedermeier-epoko →

primmaniero kaj la formoj de la meblo — estis multspecaj. La meblo ne plu estis arkitekta kreaĵo — komponita en la kiel estis regulo ĉe empirio — sed ĝi fariĝas uzebla objekto, kiu nur devas plenumi sian celon kaj staras tie, kie ĝi estas plej facile atingebla kaj uzebla. Estas angla mebloarto, kiu en tio influas, kaj kvazaŭ donas la stampon al aŭstria Biedermeier. Cetere „Biedermeier“ tiam estis sinonimo por la novriĉiĝintoj kaj parvenoj.

La unua ejo estas dormoĉambro el kora kastelo Innsbruck de tirola majstro Mayer el 1834 kun el la gotiko prenitaj elementaj aldonoj. Sekvas gracia salono de dukino el ĉerizligno; laŭcele aranĝita dormoĉambro kaj studejo, kiel persista ĝin dezirus, poste eleganta dormoĉambro — oni povus imagi, la fama dancistino Fanny Elbler —, poste dormoĉambro de bonsituitaj Biedermeier-geedzoj, aliĝe helkolora fraŭloĉambro, poste muziksalono en bruna kaj kelkaj mango-kaj loĝĉambro kaj buduaro de ĉarma Biedermeier-sinjoro ktp. ktp. Karakterize por tiu epoko estas, ke ĉiu faco de la meblo ricevis ornamon el speciala ligno.

Resume la kolekto estas kulturverko, pri Aŭstrio kaj Vieno povas fieri, ĝi donas arĝon pri la ŝanĝo de la estetika sento kaj artaferoj en Aŭstrio depost la epoko de Eŭgen kaj antaŭ-okuligas la altan kulturon de nia hejmlando. Veniu preterlasu viziti ĉi tiun kolekton! Reg. kons. Fritz Stengel.

D-ro Wilhelm Kienzl

la fama poeto kaj komponisto, fariĝis amiko al Esperanto.

Vizito ĉe d-ro Kienzl, kiu en januaro 1937 atingos 80-jarulo, estas vera ĝuo. Multaj dokumentoj kaj memoraroj, kiuj agrable montras la belan loĝejon, atestas pri la kreaĵo kaj sukcesplena vivo de tiu fama aŭstrianano. Lia junfresa spirito estas admirinda. Li verkis operojn, koncertojn, kantojn, ĥorojn ktp. kaj skribis la plej multajn tekstlibrojn mem kaj multajn muziksciencajn disertaciojn. Liaj presitaj verkoj ampleksas unu tutan vandon en la muzika mondo. Interesaj estas la multaj afiŝoj koncerne la unuajn prezentojn de liaj verkoj en Aŭstrio, Germanlando kajlande. Sed plej interesa estas la majstro, kiu rilate spiriton, intelekton, kreaĵojn kaj sanon povas nomiĝi idela homo.

Aŭskultu nun, kiel li pensas pri Esperanto. Nun li preskaŭ nenion sciis pri E., sed multaj vortoj sufiĉis, por klarigi al li la aferon. Speciale la vortoj de la poeto Rosegger pri E. impresis lin kiel iaman amikon. Rosegger skribis siatempe al univ. prof. kortega kons. d-ro Theodor Fuchs, ĉambro de Akademio por Sciencoj en Vieno: „Guste pro tio, por ke nia bela germana gepatra lingvo ne estu internacie forigita sed konservu sian proprecon, ni devas per internacia kompreno neŭtralan lingvon kiel Esperanton!“

D-ro Kienzl diris, ke li, aŭdinte ĉi tiujn vortojn, estus vetinta, ke ili devenas de Rosegger.

Post klarigo de unu regulo d-ro Kienzl diris, ke nia lingvo estas genia kaj ke li komprenis la logikan konstruon

de ĝi. Li ankaŭ opiniis, ke estus bone, se oni ankaŭ en la germana lingvo anstataŭus la longan „sch“ per iu signo. Rigardante nian „Aŭstrian Esperantiston“, kiu tre plaĉis al li, li diris, ke Esp. certe estas facile lernebla.

La fama komponisto ankaŭ ekkonis la gravecon de E. kiel interkomprenilo inter la popoloj kaj opiniis, ke la E.-movado vere meritas esti disvastigita tra la tuta mondo. Li konsentis la opinion, ke E. kiel la muziko esprimas similajn sentojn, kiuj celas hominterfratiĝon kaj universalan pacon. „Se E. helpas atingi ĉi tiujn celojn“, li diris, „mi adoras vian movadon“. Ankaŭ la ideon, prezentadi „Naŭan“ de Beethoven kun „la ĝojo“ en E., li taksas bona kaj dezirinda.

Fine d-ro Kienzl opinias rekomendinde, enkonduki E-on en la lernejon.

Mi estis ravita pri la afabla akcepto kaj pensas, ke d-ro Kienzl ankoraŭ lernos E-on.

D-ro Max Höfer.

„Es wird ein Wein sein.“

Es wird a Wein sein
Und mir wern nimmer sein...
's wird schöne Maderln geb'n
Und mir wern nimmer leb'n...

Ni rememoru pri unu el la unuaj sonfilmoj Atlantic. La ŝipo kunpuŝiĝis kun glacimontego kaj dum ĝi subakviĝas, ludas la orkestro ankoraŭfoje la kanton „Estos vino kaj ni ne plu estos, estos belaj knabinoj kaj ni ne plu vivos...“ kaj dum ĉi tiuj dolĉe melankoliaj sonoj la homoj pereas. Ĉiuj rigardantoj de la filmo estis kortuŝitaj!

Ne povas esti alie ol, ke ĉi tiu gaja-malgaja kanto devenas el Aŭstrio, el la koro de tiu germana gento, kiu dum premaj tagoj, en krizo kaj mizero, neniam perdis la vivkuraĝon kaj bonhumoron, sed kiu ankaŭ al ĝojo kaj feliĉo ĉiam miksas guteton da melankolio. Ĉi tiu aŭstria, Vien-a kanto nunjare festas sian 40-jaran jubileon.

En 1896 la juna popolverkisto Josef Hornig venis al Ludwig Gruber, ĵus fininte la konservatorion, kaj montris al li manuskripton de nova kanto, kies teksto tre plaĉis al Gruber. Kune ili iris al eldonisto Blaha, diris, ke ili havas sukcesontan kanton kaj petis partan antaŭpagon. „Tiun vi povas havi“, rediris Blaha, „sed unue la kanto devas esti preta!“ (Ŝajne tiam estis pli bonaj cirkonstancoj!). Gruber tuj sidigis sin al la fortepiano kaj, jen, la inspiracio venis. La eldonisto estis entuziasmigita kaj donis tuj 5 guldenojn antaŭpage.

La kanto rapidege populariĝis. En epoko, kiam ne ankoraŭ ekzistis gramofondiskoj kaj laŭtparoliloj, ĝi konkeris dum 2 tagoj Vien-on. Ĉiuj Vien-aj kantistoj kantis, la militistaj orkestroj ludis ĝin, kaj la konata artistoparo Edi kaj Biedermann popularigis ĝin. Ridante Gruber rakontas, ke ambaŭ ofte disputis, ĉar la unua balbutis kaj la alia malĝustsone komencis la kantadon.

Kiam la disputo fariĝis akra Gruber ludis la plej novan komponaĵon kaj tuj la malpacigiĝintoj aŭskultadis kaj ree estis bonaj amikoj.

48 horojn post kompono de la kanto Gruber vizitis siajn amikojn en Hernals (urboparto), kie siatempe estis la plej multaj vinelverŝejoj por „nunjaraj“ (la kongresanoj memoru pri Grinzing) kaj poste ĝoje iris hejmen. Li renkontis vintrinkantan fiakriston, kiu malplenigante sian glason diris al li, kvazaŭ senkulpigante sin: „Pardonu! Sed — estos vino kaj ni ne plu vivos. Tial mi devas rapidi!“

Profesoro Gruber ankaŭ rakontas pri epizodo, kiu eble plej trafe atestas la fortan impreson de lia kanto. Dum la mondmilito li estis kaptito en Siberio kaj gvidis „Plenny-teatron“. La aŭstriananoj multe sopiris al sia hejmo. Por distri ilin oni prezentis teatraĵojn en Pjestschanka „Tiel salutas Vieno“. La scenejo montris la placon de Sa. Stefano kaj la unua melodio estis „Ĉe la bela, blua Danubo“ kaj poste Gruber direktis „... estos vino...“ La teksto kaj la melodio kaptegis la soldatojn kaj la kanto finiĝis en tuta silentado. Ĉu ili pensis pri la vero, ke estos vino kaj ili ne plu vivos kaj ke ili ne plu vivos dume belaj knabinoj estos?

La prezentado ĉesis antaŭ la fino...

Tiu ĉi kanto nun jubileas. Oni plenrajte honoros la komponiston, de kiu cetere ankaŭ estas la kanto „Mei Muatterl war a Wienerin“ „Patrinjo estis ja el Wien, pro tio mi amas ĝin. Ŝi donis kun vivo la amon al Wien, mia kara kaj ora Wien“, kaj multaj aliaj kantoj.

Ankaŭ ni esperantistoj gratulu al prof. Gruber kaj deziras pluan fruktodonan verkadon!

R. U.

Prologo

verkita de Alois Norbert, prelegita de ofikonsil. Carl von Gasperini, okaze de inaŭguro de la nova hejmo de Katolika Unuigo Esp. en Wien.

Dum dudekkvar jaroj kun sankta fervoro
Ni sekvis sentime jam al ideal',
Kaj diris ni ĉiam kuraĝe en koro,
Se oni atakis nin dum la batal':
„Obstine antaŭen al fina la celo
Por kruco kristana kaj verda la stelo!“

El sub monaĥeja trankvila tegmento
En ejon publikan transiris nun ni.
Por ni tio estas tre grava momento,
Kaj laŭte al ni ja predikas nun ĝi:
„Obstine antaŭen al fina la celo
Por kruco kristana kaj verda la stelo!“

En hejm' de l'junuloj ni por Esperanto
Ekagu kun nova laborenergi'!
Junuloj ja estas esper' de l'hejmlando
Kaj same do ankaŭ espero de ni:
„Obstine antaŭen al fina la celo
Por kruco kristana kaj verda la stelo!“

Junuloj, amase, grandare aliĝu
Al nia porpaca mondlingva ide'!
Kaj per la aliĝ' de junuloj vigliĝu
La ligaj laboroj de nia K. U. E.!
„Obstine antaŭen al fina la celo
Por kruco kristana kaj verda la stelo!“

Por kruco kristana per verda la stelo
Kaj por Esperanto kun am' kaj fervor'!
Obstine, senhalte, sen ia ŝancelo
La venkon akcelu do nia labor'!
„Obstine antaŭen al fina la celo
Por kruco kristana kaj verda la stelo!“

Antaŭaj cirkonstancoj

de Johann Nestroy
Esp.-igis Hugo Steiner.
La kantojn trad Alois Norbert.

Personoj:

S-ro von Scheitermann, lignovendisto.
Josefine, lia edzino.
Anton Muffl, domservisto.
Peppi Amsel, kuiristino.

Loko de la okazaĵo: Granda urbo.

Tempo: Nuntempo.

Eleganta salono ĉe la lignovendisto s-ro von Scheitermann.

Unua sceno.

Josefine, lignovendisto Scheitermann.

Scheitermann (venas en eleganta negliĝa vesto de dekstre).

Josefine (lia edzino, same en eleganta negliĝo, sekvas lin).

Sch. Sed, plej kara edzino, koredzinjo, mi ne estas kulpa.

Jos. Nenia senkulpigo! Mi devas danki nur al vi, ke fine mi estas sen servistaro. Antaŭhierau vi forpelis la domserviston — — —

Sch. Ĉar mi eltrovis novan econ de li; li estis cigarŝtelisto!

Jos. Pro kelkaj ordinaraj cigaroj!

Sch. Pardonu, angelino, miaj cigaroj kostas dudek kvin guldenojn po cent, do ili ne estas ordinaraj. Se vi ne estus foriginta vian servistaron Sali, ni ne estus en embaraso, sed vi ne lasis trankvilon al ni: for ŝi devis, nia Sali, kaj kial? Ĉar — — —

Jos. Ĉar vi karesis ŝiajn vangojn.

Sch. Ĉu mi? Jen vi eraras.

Jos. Mi mem vidis tion.

Sch. Kiel la edzinoj ĉiam juĝas laŭ la ŝajno! Senvola movo, senintenca hazardo, tuŝeto de la tra ĉambro rapidanta servistinvango — en tio oni ne volu tuj serĉi intencon.

Jos. Ho, viajn afablaĵojn oni jam konas.

Sch. Mi neniam preferis unu, mi estas same afabla al ĉiuj.

Jos. Ĉu vi jam ordonis dungi alian servistaron?

Sch. Kompreneble, angelino, la legomvendistino sendos al ni alian.

Jos. Kiel vulgare! Legomvendistino! Oni nun liverigas la servistaron el pli nobla fonto, oni sendas al la servist-perant-olicejo.

Sch. Kaj ĉu vi pensas, ke tiuj el la oficejo estas pli bravaj? Eble; sed ni jam havis de la legomvendistino tre bonajn servistojn; tia legomvendistino — — —

Jos. Ree! Edzo, dekutimiĝu fine ĉi tium vulgaran parolmanieron! Kion dirus mia patro, la mortinta profesoro, se li povus aŭdi de tie, kian vulgaran bofilon li havas!

Sch. Mi ne scias, angelino, sed mi konstatas, ke hodiaŭ vi estas tre malagrabra karulino.

Jos. Silentu! Vi scias, ke mi kiel filino el bona familio estas alkutimigata al servistaro; se post duonhoru mi ne havos servistaron, mi forlasos vian domon kaj transloĝiĝos al mia onklino. Ho mia patro — profesoro, kial vi devis morti tiel frue!

Sch. Kelkfoje vi parolas, angelino, kvazaŭ mi estus lin mortiginta; laŭ mi li ankoraŭ longtempe povus esti profesoro.

Jos. Nun ne plu hezitu; plej malfrue post duonhoru ĉi tiu persono devas esti ĉi tie. Memoru tion! (Foriras maldekstren.)

Dua sceno.

Scheitermann sola.

Sch. Admirinda edzino, ĉarma edzino, juna ino, belega ino — sed mi tamen sentas min pli trankvile, kiam ŝi iras el la ĉambro. Ne pro tio, kvazaŭ mi ne havus inklinon al ŝi, tute ne! Male! Ŝi nur havas unu, por mi teruran mankon — ŝi estas el tro instruita familio. Tio ĝenas min, tio embarasas min, mi perdas kompare al ŝi. Ho, estas malagrabraĵo, se oni estas pli en la profundaĵo de l' vivo, kaj ĉiam devas suprenrigardi al la altaĵo, de sur kiu la edzino dominas. Morale doloras

mia nuko. Se ŝi eĉ scius, la tro instruita profesorfilino, ke miaj gepatroj estis geŝuistoj, ke mi mem — (ektimigite rerigardante) hodiaŭ, se iu tion aŭdus —! estas estinta domservisto. Tiuj estas la antaŭaj cirkonstancoj, kaj la plej malagrabra en la antaŭaj cirkonstancoj estas, ke ili ofte poste malkaŝiĝas. Estus terure! Nun mi vestigos min kaj trinkos dumvoje glason da vino — tiam mi plej facile forĝegas, ke mi havas edzinon el nobla familio (li foriras dekstren).

La kuiristino Peppi (venas tra la mezo dum la preludo de la sekvanta kanto en tre moderna, sed jam multuzita tualetto).

3. sceno.

Peppi sola.

Teatro! Ho teatra dom!
Vi perartista templo!
Vi rabas pacon al la hom',
Mi estas ja ekzemplo.
Dum estis mi kuiristin'
Mi ridis el la koro,
Ĉar ĉiuj homoj amis min,
Ne ĝenis min doloro.

Sopiro nur turmentis min:
Mi volis esti aktorin'.
Mi ŝanĝis, sed ne venis glori!
Nenion oni pagis,
Kaj ofte kun amanta kor'
Mi vere stulte agis.
La gastoj amindumis min,
Aktoro post aktoro,
Sed ĉiujn regis tromp-inklin' —
Forrestis am' kaj oro.
Kaj tiel trompis min sen hont'
Je am' kaj mon' teatro-mond'.

(Ŝi parolas.) Estas giganta salto de Kehl-hejmaj kaheloj, kie staras la maŝinfajrujo, ĝis sur la scenejon, kie floras la laŭrokronoj; mi riskis ĝin, por dediĉi min al la pli altnivela dramo. Johanna d'Arc estis mia unua rolo; la sukceso estis brila. Poste mi ĉiujare prezentis la „infanon de l' muelisto“ kaj mi flatas al mi, ke la tusado de ĉi tiu ftize rapidkreskinta infano de neniŭ aktorino estis tiel laŭnature prezentata. Kian avantaĝon mi atingis per tio? Pagi honorarion ne estis kutimo ĉe tiuj direktoj kaj nur pro mi oni ne povis forlasi ĉi tiun principon. Malpli gravas, kion oni prezentas, sed des pli kie oni ĝin faras. Mi bedaŭrinde neniam sukcesis ludi en teatro, kie en ĉiu logio sidas milionulo kaj sur ĉiu apogseĝo kapitalisto; en tia kazo oni almenaŭ havas la esperon, kiu iaforte pli grandigos je la bonŝanco, kelkfoje eĉ je brila edziniĝo. Sed simple resti nur ĉe la laŭroj, tio certe ne povas sufiĉi al estinta kuiristino, kiu konas la praktikan valoron de laŭrofolioj, apenaŭ superregantan tiujn de Kult-herbo. Ne, mi reiras denove al la viandopotoj de Egiptujo, en mian antaŭan pozicion. Mia fraŭlina moŝto, la profesorfilino, kiu honoris min per sia konfido, kiom ofte ŝi fordonacis sian koron, fariĝis dum la jaroj juna edzino. Antaŭsento diras al mi, ĉe ŝi mi denove povos fariĝi feliĉa servistino. Venas iu — estas ŝi.

Josefine Scheitermann (revenas de maldekstre).

4. sceno.

Peppi, Josefine al ŝia maldekstra.

Josefine. Kiu estas ĉi tie? (Peppi ekvidinte, al si mem.) Ha — sinjorino. (Laŭte) Al kiu vi deziras?

Peppi (flanken dirante). Ŝi ne rekonas min — mia tualetto estas tro junsinjorina. (Al Josefine, alproksimiĝante.) Sinjorina moŝto! —

Jos. Kion mi vidas? (Rekonante ŝin.) Tio estas ja Peppi!

Peppi. Peppi Amsel, iam kuiristino ĉe via patra moŝto, la elmondiĝinta profesoro, nuntempe konstanta „amantino“ ĉe migrantaj teatro-societoj.

Jos. Ĉi estas ĉe la teatro?

Peppi. Fakte ankoraŭ nur por forlasi ĝin por ĉiam; mi sopiras al la iamaj agrablaj

cirkonstancoj, tial nun mia unua vojo estas via moŝta onklino kaj mia dua al via moŝto, mem, ĉar ŝi diris al mi, ke vi bezonas servistaron.

Jos. Mi forsendis unu, kiu malplaĉis al mi tiu grado, laŭ kia ŝi plaĉis al mia moŝto multe.

Peppi. Neeble?! Ĉu oni eĉ nur povas servistaron, se oni havas tian edzinon.

Jos. (preteriras ŝin dekstren.) Flatulino ne konas la virojn.

Peppi (duone al si). Nun ankau mi povas diri Flatulino.

Jos. Estas duoble agrable al mi, ke ĉi — mi bezonas intimulinon. Ĉu ci povas resti?

Peppi. Ho kompreneble, tio bone aranĝas. Vi nun estas mia maŝtrina moŝto.

Jos. Jes bedaŭrinde, maŝtrino. Estis la feliĉa flutludado, kiun mi neniam estu lasinta. Kie estas la oraj tempoj de mia libereco? Kaj mia edzo havas grandajn mankojn.

Peppi. Senmankaj estaĵoj ne ekzistas, temas pri resti senedza aŭ preni unu kion estas.

Jos. Mia edzo posedas por mi tro multan spiriton, li estas, malkaŝe dirite, stulta.

Peppi. Ĉu li estas riĉa?

Jos. Ĉu ci iam vidis malriĉan lignovendiston?

Peppi. Riĉa kaj stulta?! Vi ja estas favora de l' ĉielo!

Jos. Sed li ankau estas mistera, preskaŭ maltrankviliga. Malgraŭ lia stulteco ofte ŝajnas al mi kvazaŭ li ion kaŝas antaŭ mi.

Peppi. Sed kio tio povus esti?

Jos. Mi ne povas pensi pri alia ol krimo.

Peppi. Mi ricevas anas-haŭton, mi ektime.

Jos. Li estas maltrankvila, evitas societon, sin detenas de la komataro — — —

Peppi. Tion certe faras multaj krimuloj sed — — —

Jos. Kaj dum la dormo, dum la dormo?

Peppi. Ĉu eble li ronkas?

Jos. Ne ĉiam.

Peppi. Cetere ankau kelka nekulpulo tiel perfekte kapablas.

Jos. Li ofte parolas dum la dormo, ne sulk klare — — —

Peppi. Aho! Tio ĝenerale estas: Ha, est varmeĝo, ne tolerebla.

Jos. Sed tio povas ankau signifi: Se estos malkaŝita, mi estos perdita. Kaj al ĝi sonas kvazaŭ tiel. Peppi, se li eble mortigon — — —

Peppi. Ne, certe ne. Devus nur esti tre nova mortigo, ĉar de la novaj la mortigintoj estas ĉiuj konataj.

Jos. Estu kiel ĝi estas, ci, mia elprova intimulino, devas helpi min, esplori la sekretojn.

Peppi. Ho, spioni, tio estas mia fako.

Jos. Kaj nun venu, helpu min ĉe mia tualetto, mi ankau devas konfidi al ci multon. (Foriras kun Pepi md.)

La domservisto Muffl (venas tra la mezo sufiĉe vulgare kaj malzorge vestita, dum preludo de la sekvanta kanto).

Daŭrigota.

28-a Univ. Kongr. de Esp.

S-ano Petit-Paris petas, ke ni ĝustigu la eldiron en la 3. kolono sur paĝo 8 jene: „Ekrilatis kun diversaj internaciaj organizaĵoj (IKUE, SAT, ISE, IPE) kaj jam havis principan jesan respondon de la plimulto el ili.“

S-ro Petit plue skribas: „Mi kore gratulas vin pro la bona raporto de la kongreso, okazis en la nroj 9/10 de via gazeto, ĉefe gratulas la protokolinton de la laborkunsido.“

„Franca Esperantisto“ en sia numero dediĉis 8 paĝojn al la kongreso kaj la raportoj estos daŭrigata. Dankon al la redaktoro S-ano Petit kaj al la kunlaborintoj Manceau, Mounier kaj Rouband, Faucher, Spyns, Claude, Ferras kaj Ambauinoj, al kiuj lastaj samideaninoj ne deziras, ke ili havu tion da nervostreco laboro kaj zorgoj kiel la organizintoj!

„L'Esperanto“-Milano raportas grandskale. Dankon al ges. Facchi, Beltrami, Ramolfo, Ko-To-Po ktp.

Gustigo: D-ro Spielmann, Bern petas gustigon de sia eldiro dum la laborkunsido jene: „Cu ni ne timu, ke post ebla ŝanĝo de la reĝimo en Aŭstrio, la tuta biblioteko estos bruligota?“ — Ni volonte sekvas la peton de d-ro Spielmann. Nia unua publikigaĵo estis laŭ la teksto de la protokolo. Ni gajas, ke d-ro Spielmann parolis alie ol ni tion laŭ la protokolo devis publikigi.

LKK.

Filmo pri Viena Kongreso. La 7. okt. en Deventer, Nederlando, turniĝis antaŭ atenta kaj entuziasma ĉeestantaro ĉi tiu filmo, kiu de s-ro Ravestein majstre estas farita dum la 28-a. Tiaj filmoj povas doni ne trotakseblajn eblecojn rilate la propagandon en neesperantistaj rondoj. Prez. Bloemendal dankis al s-ro Ravestein pro lia ne plu amatora sed jam artistika verkado. Ankaŭ nia danko estu akceptata! LKK.

XIX-a Jubilea Kongreso de Esp.

Varsovio, 7.—15. aŭgusto 1937.

Monorprez. prof. d-ro Odo Buiwid, prez. de PED.

Prez. vicdir. Bronislaw Bohdan Wyszynski, prez. de Soc. Tur, de esp. en Polujo.

Vicprez. d-ro W. Robin, Kazimierz Zajackowski, Leon Klimecki kaj St. Karolczyk.

Gen. sekr. Aleksander Hartmann.

Sekr. Lila Tazbirowa, Jan Zawada.

Kas. Stefan Lubliner, Halina Weinstein.

Hom. Miecz. Kaus, Borys Strelczyk.

Adreso: Warszawa, ul. Chmielna 26 m. 8.

Notizo: Anglo funto 1.17.2 kaj oni ĝuos,

paginte ĝis 31. 1. 1937, rabaton de 30%.

Aŭstrianoj pagu al Poŝtspark. Wien

D 115973 (kas. Stefan Lubliner, WIP,

Warszawa).

Aligis: 42 el 9 lingvoj. Vi ne manku!

Esperanto internacia.

Eldonanto Internacia E.-Ligo, 142 High Holborn, London W. C. 1, red. Teo Jung.

La oficiala organo de nia movado.

Aperis la unua numero, 16-paĝa kun tre interesaj artikoloj kaj detala priskribo de la 28-a.

Membro-abonantoj de IEL ricevas ĝin.

Aligu al IEL.

Esperantista lingva komitato — Akademio.

Oficialaj sciigoj de la Akademio.

1. **Mortis** d-ro Corret, Akademiano, kaj Oskar van Schoor, L.-K.-ano. Eksiĝis el Akademio prof. Aymonier, d-ro Bennemann, prof. Migliorini kaj el L. K. ing. Orenge, d-ro Döhler kaj prof. Christaller.

2. **Voĉdono** pri ŝanĝo en la regularo koncerne la konsiston kaj elekton de L. K. — 53 respondis, 52 jesis.

M. Rollet de l'Isle, prez.

Nia Heroldo!

Kun granda ĝojo ni salutas la reeldonadon de nia semajna gazeto!

Ekzistas multaj kritikantoj en nia movado, sed bedaŭre ne samtiom da laborantoj!

Unu el tiuj laboregantoj estas Teo Jung, la eldonanto kaj ĉefredaktoro de H. d. E. — Depost 16 jaroj li eldonas la gazeton kaj nur tiuj personoj, kiuj bone konas la historion de nia movado, povas ĝuste pritaksi, kiom Jung kaj lia entrepreno suferis sub ĉi tiuj malagrablaj cirkonstancoj.

Nun li denove ek-konstruas kaj ĉiu

esperantisto aŭ grupo, kiu iel povas tion fari, helpu lin en la laboro kaj per tio al nia movado mem!

Pro malpermeso en Germanujo li translokiĝis nun al Nederlando (redakcio kaj administrado) kaj Belgujo (eldonado kaj ekspedado).

Kiel helpi? Promesante pagi kiel Patrono de Heroldo dum 6 monatoj, komencante jam nun, la egalvaloron de belgaj frankoj 50 aŭ 100. Fariĝu Patrono!

Abonu Heroldon, aĉetu librojn!

Adreso: Redaktoro Teo Jung, Harstenhoekweg 223, Scheweningen.

Informilo de

Ĝeneraldirekcio de Aŭstria Federaciaj Fervojoj.

41. nro.

Vieno, 3. okt. 1936.

Dejorordonoj.

(152) Esperanto (Nr. 103/P).

Aŭstria E.-Asocio, la oficiala organizo de la E.-movado en Aŭstrio, informas nin, ke ĝi intencas instali E.-kursojn en la Vienaj stacioj, se sufiĉa nombro sin anoncos.

Daŭro...

Por dungitoj, loĝantaj ekster Vieno, AEA rekomendas la partoprenon en skriba instrukurso...

La dungitoj, kiuj deziras partopreni en unu de ĉi tiuj kursoj, devas sin anonci ĉe sia oficejestro. La anoncoj estu sendotaj al la koncerna Fervojdirekcio, kiu ilin sendu kune al AEA, Wien, I., Neue Burg.

Por la kursoj en la Vienaj stacioj instruoj estu disponigitaj.

La ĝeneraldirektoro: Schöpfer.

Nova venko kaj nova konkurso.

Fremdultrafika Asocio de Oslo, Norvegujo, decidis aranĝi konkurson. En ĝia semajna organo „Oslo denne uke“ aperis ĵus 3 E.-lingvaj artikoloj pri Oslo, el kiuj ĝis 31. jan. oni devas ion traduki en nacian lingvon kaj aperigi en kiel eble plej multaj gazetoj. De ĉi tiu numero estas 8000 ekzempleroj je via dispono; mendu senpage por partopreni en la konkurso, por kiu la asocio disponigas 5 valorajn premiojn. Ĉiu esperantisto partoprenu!

Reisetrafikkforeningen, Egertorvet, Oslo.

Konkurso en Kimrujo.

Por la grava literatura kaj muzika festo „National Eisteddfod of Wales“ en 1937 okazos Esperanto-konkurso.

Por la plej inda traktato pri „Esp. kiel komprenigilo inter la nacioj“ oni donos premion de 5 angloj funtoj.

Ĉiulandaj s-anoj partoprenu! La n-ro de la konkurso estas 30. Ĉiu verko devas esti ĉe la sekr. s-ro J. Rhys Lewis, Eisteddfod Office, Machynlleth, Mont., Wales, Britujo, inter 22. aprilo kaj 1. de majo 1937. Informiĝu pri la detaloj.

(Laŭ „Sveda Laborista Esp.“)

Fulmotondra sufoko.

de A. Th. Sonneleitner trad. de Rajmondo Peter.

Fulmotondra premo kuŝas

Sur la nokta erikejo;

Levas sin vapor' ĉielen.

Kvazaŭ la ĝemeg' de l' tero.

Staras homopar' soleca

En sufoka la dezerto.

Kisojn ili kisas ardajn,

Turmentate de demonoj.

Radio Wien.

Ĉiun lundon 15 h 35—16 h: **Esperanto-kurso.** 13. Nov. 22 h 40—22 h 50: **Prelego „Je ĉiu sezono al Aŭstrio“**, 27. Nov. „La Patrolanda Fronto kaj Nova Vivo“.

Ĉu vi scias...

ke la mondfama operteatro Scala en Milano estas konstruita de la aŭstria imperiestrino Maria Theresia;

ke la terpomo siatempe venis al Eŭropo kiel ornamplanto kaj ke oni ĝin kulturis en florpotoj;

ke la esprimo „bakfiŝo“ tute ne esprimu, ke oni bakos tiujn fiŝojn. Male ĝi devenas de tio, ke la fiŝkaptisto, se li kaptis fiŝetojn, ilin rejetis (angle „back“) en la akvon.

Rigardo al Vieno.

Grillparzer

Rigardu de sur Kalvamonto al Vien' eksekvos poste tuj de mia verk' kompren'.

Danubo en Aŭstrio.

Schiller

Cirkaŭ mi loĝas kun gaja okulo popol' de fajakoj,

Ciam jen estas dimanĉ', ĉiam turniĝas rostit'.

E-igis K. Jimel.

Mortis.

Henri Petiau, longjara kaj senlaca ĝenerala sekretario de Reĝa Belga Ligo Esp-ista.

D-ro Pierre Corret, 55-jara, en Paris. En 1908 li doktoriĝis per la temo „Utileco kaj ebleco de alpreno de internacia helplingvo por la medicino“. Krome de li verkitaj: „Raportoj pri 2., 3., 4. kaj 5. Univ. Kong. de Esp. (1906—9), 6-lingva Intern. Radio-Leksikono (1925) kaj traduko de teatraĵo Knock de Jules Romain, prezentita dum la 24-a en Paris. Li estis prez. de Int. Radio-Asocio (1924), ĉefredakt. de Int. Radio-Revuo (1926), komitatano de Stenografika Instituto Tutmonda kaj kunred. de Fluganta Skribilo.

Ili restos en la historio de nia movado!

El la mondo.

Germanujo. S-ano Radecker, Nürnberg, Juvenellstr. 28/II, skribas: Estimataj s-anoj, ni germanaj s-anoj, kiuj pro registara dekreto devis ĉesigi nian organizitan E.-laboron, kiun ni faris dum 25 jaroj en la neŭtrala Germana E.-Asocio, havas grandan peton al vi: Karaj amikoj tra la mondo, ne malhelpu al ni daŭrigi nian modestan batalon por lingva afero kia estas Esp. kaj detenu vin afable de ĉiu kalumnio aŭ kontraŭdiro kontraŭ nia lando kaj popolo. Oni dekretis, kaj ni obeas al tiu dekreto, kiun la registaro opiniis necesa estante principe kontraŭ iu ajn artefarita lingvo tutegale, kiu ĝin kreis. Vi eble ne scias, ke ni rajtas sen ia limigo uzi E-on por privata korespondado kaj kiel interkomprenilon, kiam vi venas al nia lando por ĝin rigardi kaj ĝui ĝiajn belojn, kaj ke ni helpos vin ĉiamaniere. Turnu vin al mi!

Helpo al Radio-dissendadoj. S-ano Samla dum 28-a Univ. Kong. de Esp. raportis, kiom helpas la sendado de simplaj karto al Radio-stacioj! Li faris flanke de Verda Stacio (Brno) bonajn spertojn. La s-anoj ne hezitu, se de serioza flanko alskribado estos petata, elspezi la kelkajn monerojn por poŝtkarto, ili multe povas helpi, ĉar la amaso konvinkas!

Adresaro Polyglot aperos de 31. de okt. ĉiunonate, do ĉiam la adresoj estas la ĝustaj. Ĉiuj presajoj aperas en Esp., angla, franca, germana kaj ĉefaj lingvoj. Ankaŭ neesperantistoj partoprenas, sed la uzado de Esp. certe helpas nian movadon. Aliĝo kostas 2 int. poŝtresp. kup. (ipk) kaj jarabono al la adresaro (12 nroj) 5 ipk. Skribu al V. A. Jarolimek, Praha XIII, Strašnice 985. Reprezentanto por Aŭstrio serĉata.

„Landa kostumo“ (Dirndl). „Linzer Tagblatt“ raportis, ke dum la vojaĝo „Tra Aŭstrio“ grupo de 20 francoj estis kondukita tra Linz de du Linz-anoj en Dirndl. Tio tiel plaĉis al la francoj, ke ili tuj aĉetis en Linz 6 ledajn mallongajn pantalonojn, 14 Dirndl kaj 16 ĉapelojn. Do nia modo pere de Esp. tramondiĝas.

Anglujo. Dum SAT-kongreso, okazinta en aŭgusto en Manchester, post longa paŭzo unuafoje angla Radio-stacio, nome North Regional Station disaŭdigis la 4. de aŭg. E.-programon dum 15 min.

Aŭstrio. Belega, tute aparta gvidilo tra Linz, la ĉefurbo de Brucknerlando. Mendu de Landesverkehrsamt, Linz.

Aŭstrio: Dum la vojaĝo „Tra Aŭstrio“ post la 28-a la urbestro de Klagenfurt en ĉeesto de pli ol 300 esperantistoj inaŭguris Esperantostaton, belan vastan straton, en kiu situas la ĉef-poŝtoficejo. Dankon meritas urbestro komerc-konsilisto Wolf, kiu laŭ iniciato de la E.-grupo en Klagenfurt multe klopodis atingi la konsenton de la urbeŝtaro al ĉi tiu alinomio.

Aŭstrio: Grandmagazeno Gerngross en Wien presigis okaze de la Aŭtun-Foiro en Wien E.-lingvajn propagandilojn, kiuj estis disdonitaj en Foiro.

Belgujo. XXVI-a Belga E.-Kongreso en Antwerpen 15.—17. majo 1937.

Belgujo. Flandra Kongreso 1937 okazos en Löwen.

Brazilio: En la Urba Biblioteko de Rio de Janeiro nun estiĝis aparta E.-fako, por kiu celo la biblioteko aĉetis kvanton de E.-libroj. Brazilia Ligo E-ista petas alsendi librojn kaj ankaŭ dankleteron al Direktoro de „Biblioteca Municipal“, s-ro d-ro Raphael Pinheiro, Rio de Janeiro.

Brazilio: 9-a Brazilia Kongreso de Esp. en Rio de Janeiro 12.—17. de nov. sub la patronado de d-ro Getulius Vargas, prezidanto de la Brazilia Respubliko. Bonan sukceson kaj gratulon.

Ĉeĥoslovakio. En Lichnov Zamenhofmemorŝtono estas inaŭgurita kun la inskribo en ĉefaj kaj E.-lingvoj: 1859—1917. Al memoro de d-ro L. L. Zamenhof la kreinto de internacia lingvo Esperanto 1936.

CSR: La tramdirekcio en la urbo Plzen (Pilsen) je propono de la vojaĝoficejo „Kosmos“ presigis sur la trambiletajn propagandan tekston por la lingvo Esperanto. La iniciato estas s-ano inĝ. Rudolf Novák.

Estonio. Turisma gazeto „Turismi Teataja“ en Tallinn regule publikigas E.-paĝon-illustritan.

Finnlando: „E.-societo de Finnaj Fervojistoj“ presigis surmuran adresaron de la s-anoj, kiuj gvidas senpage la alvenintajn E.-gastojn. — La fervoja administracio permesas senpagan disdonadon en la plej gravaj turistaj stacioj. Skribu al H. Salokannel, Uusikaupunki. — En sudokcidenta Finnlando (regiono de Turku kaj Uusikaupunki) 5 grupoj aranĝis belan komunan feston. — En Helsinko, kaj Turku ankaŭ fondiĝis laboristaj grupoj, kiuj vigle laboras.

Francujo. Radio-stacio P. T. T.-nord. Lille (247 m) de 4. okt. ĉiudimanche 9 h 15—9 h 45 disaŭdigas E.-kurson.

Grekujo. La Altlernejo de aspirantoj-oficiroj de ĝendarmerio en Ateno aranĝis E.-kurson. La konata Atena tagjurnalo „Aneksartitos“ publikigas E.-kurson.

Hispanujo. E.-presservo de Lles, Barcelona, raportas: Radio-programo Radio CNT-FAI dissendas en Esp. 3-foje dum la semajno.

Italujo. La Konferenco de „Radio Club d'Italia“ rekomendis E.-on por superi la lingvajn barojn por la senfadena telefonio.

Latvujo: Gazeta „P. T. Dzive“, organo de la latva poŝtfaka asocio publikigas E.-rubrikon.

Aŭstrio: Lando Karintio kaj urbo Klagenfurt eldonis belajn faldprospektojn en E.

Liechtenstein: La bela princlando Liechtenstein eldonis belegan gvidilon. Mendu ĝin de Regierung Liechtenstein en Vaduz.

Nederlando: „Oficejo por ter-esplorado per la esplor-vergo kontraŭ san-detruaj ter-radioj“ en Wassenaar akceptis Esperanton kiel korespondan lingvon por la eksterlando.

Polujo: „Ĉielarka Standardo“, internacia kooperativa gazeto, Warszawa, ul. Górskiego 16, 16 paĝa grand-oktavforma; jarabono svfr. 5.—.

Portugalujo. 70 studentoj en la politeknika altlernejo studas E.-on en kursoj, instalitaj de la altlernejo.

Rumana-pola-sveda Societo por Junuloj akceptis E.-on.

Berno (Svislando). Riĉe ilustrita 12-paĝa faldprospekto pri la ĉefurbo de Svislando. Enhavas ĝeneralan kultur-geografian priskribon, adresaron de muzeoj, bibliotekoj, hoteloj, pensionoj kaj planon de la urbo. Senpage ricevebla ĉe: Oficiala Kontoro de Trafiko, Berno, Bundesgasse 18.

La plej belaj rememoraĵoj:

Albumo de Wien kun detala priskriba teksto en Esp. (24.5 je 16.5 cm) en bela kovraĵo kun 96 bildoj pri Wien en kupropreso kun afranko ŝ 3.—.

Gvidlibro „Per aŭto tra Aŭstrio kaj Wien“, 80-gaĝa bela gvidlibro kun pli ol 70 bildoj afrankite ŝ 1.90.

Vidajkartoj pri la plej belaj lokoj dum „Tra Aŭstrio“ (Salzburg, Ischl, Gmunden, Wels, Linz, Melk, Semmering, Raxalpo, Graz, Baden, Pack, Klagenfurt, Spittal, Heiligenblut, Großglockner, Zell am See) afr. ŝ 2.90.

Glumarkoj pri la kongreso po 100 en 5 koloroj ŝ —.60.

Kongresinsigno afrankite ŝ —.60.

E.-ŝlosilo germana, 5 pec. afr. ŝ —.60.

E.-vortareto germ.-Esp., 36 paĝa samforma kiel la ŝlosilo, 5 p. ŝ —.60.

Ni peras la forsendon post ensendita mono. Vi kalkulu resp. kup. de UEA je 35 g, poŝtresp.-kup. je 60 g. En Aŭstrio alsendo en poŝtmarkoj.

Malnova kuracilo.

Kuracisto: „Vere via gorĝo estas tre ŝvelita. Ĉu vi iam provis gargari salumitan akvon?“

Maristo: „Jes tute certe, ses fojojn mia ŝipo subakviĝis!“

Akva danĝero.

Drinkulo, kiu ĉeestis la eltiron de droninto el la rivero, parolis jene: „Jen, al kio kondukas la trouzo de akvo!“

Por bone kanti.

„Doktoro, ĉu vere la ovoj faciligas la kantadon?“

„Tute certe, vi nur rigardu la kokinojn, tuj, kiam ili deponas la ovojn, ili ekkantas.“

Geedzoj rigardas antikvan kastelon kaj la gvidisto diras inter alie: „Rigardu la dikegajn murojn, ili ne permesis ke eksteren sonu la ekgemoj de la malliberigitoj.“ — „Jen, edzino kara, ĉi tie ci lernu kanti!“ diris la edzo.

Recenzoj.

„Progreso kaj la Pasinteco.“ Ekrigardo tra la tempaĵoj de George Frederick Watts, trad. de William Bailey. 1936. The Esperanto Publishing Co. 152 paĝoj, prezo afr. 3/10 s.

En tiu ĉi libro, malgraŭ la titolo, la aŭtoro ne pritraktas teoriojn de progreso; li nur priskribas kelkajn grandajn epokojn el la monda historio kaj lasas ilin fari sian impreson al la leganto. La titoloj de la ĉapitroj montras plej bone la amplekson de la verko. Ili temas pri: Primitivaj popoloj kaj fruaj historiaj tempoj — Kelkaj analogioj inter religioj — La saĝuloj de Grekujo — Jesuo, Sankta Paŭlo kaj la Patroj; la monaĥismo — La Islamo — La Mezepoko — La reformacio kaj Protestantismo — La ribelo kontraŭ la tradicio — La franca revolucio — La industria sistemo en Anglujo — La nova Japanujo.

La aŭtoro pentras la sociajn kaj etikajn trajtojn de tiuj grandaj historiaj epokoj en interesaj kaj parte vivoplenaj skizoj, sufiĉe objektivaj, tamen vidigantaj la superan konceptadon de la klera aŭtoro. Kaj nur en la komenco kaj fino de la verko li diras kelkajn vortajn pri sia opinio, kiu prezentigas al la anoj de ĉiuj mondrigardoj kiel akceptinda etika celo: Ni devas lerni el la historio, ni devas havi fidon al la bonaj kapabloj de la homoj, kaj se ni kunlaboros kun bonvolo, prudente kaj kompetenta gvidado, ni povos atingi pli bonan estontecon.

Ne mirinde, ke la angla originalo estis favore recenzita de la angla gazetaro. Ekzemple skribis „Education“: „Kun plezuro ni rekomendas la verkon al ĉiu, kiu volas akiri ĝeneralan kaj grandampleksan perspektivon de la etika progreso de la homaro.“ Kaj „The Inquirer“: „La nuna volumo konfirmas la reputacion de la aŭtoro pri seriozeco kune kun viveco, kaj vasta instruiteco kune kun esprimklareco.“

Tiu ĉi esprimklareco estas feliĉe konservita en la bonstila Esperanto-traduko, kiu sekve ebligas fluan legadon kaj veran spiritan ĝuon.

Nur malmultaj estas la lingvaj mankoj.

En venonta eldono oni forigu tiujn mankojn, ĉar Esperanto estas tiel klara, ke lingvaj mankoj tute ne estas necesaj. — Tio ne estu riproĉo, sed instigo. La literatura kaj etika valoro de la libro estas per ĝi ne tuŝita.

Resume: Verko leginda por ĉiu progresema homo, sed nepre legenda por ĉiu instruisto kaj edukisto. Gratulon al la eldonintoj!

E. Werner.

Literatura Mondo, Budapeŝto.

„Plena Gramatiko de Esperanto“ aperas jam en dua eldono, 100 pĝ. pli ampleksa ol la unua. La eldonejo ŝanĝos la unuan eldonon je la dua sen alpagi. Kiu ne deziras ŝanĝi rajtas pagi la duan por la duona prezo.

Desegnaĵoj pri Baghy kaj Kalocsay, faritaj de artisto Stef. Bartha por ekz. 5 dolarcendop afrankite, 10 ekz. 0.40.

Korespondado.

Argentinio. P. J. Campos, Villa Angela, Chaco, pm. librojn.

Peru. Demetro Palomino, Llapa, Hualgayoc, Dpto Cajamarca, pri kulturaj kaj pedagogiaj temoj.

Svedujo. W. Weimark, S. Stenbäcksgat. 119, kaj E. Rasmussen, Kristinegat. 15, Helsingborg: pm.

USSR. L. J. Stepanenko, str. Pobeda Revolucii N. 13, Safty, AŬK., il. pk., pm. Bidojn, il. gaz.

USSR. Kruglovu Petro, Sovetskaja ul. domo 65, kv. 8, Kalinin, pm., il. pk.

Aŭstria Landa Kongreso 1937.

Laŭ diversaj proponoj la kongreso okazos je Pasko en Krems a. d. Donau. Detaloj sekvos. Jam nun notu la daton!

Raporto de Aŭstria E.-Asocio

pri sia postkongreslaboro en Aŭstrio.

Radio-kurso el Radio-Wien ĉiun lundon de 15 h 33 — 16 h, gvid. prez. Steiner.

Radio-dissendoj en la eksterlanda servo. Depost 13. de novembro ĉiun duan kaj kvaran vendredon proksimume je la 22 h 40 — 22 h 50 el Radio-Wien. Jen la unuaj: 13. de nov. „Je ĉiuj sezonoj al Aŭstrio“, parolos instr. Otto Dröbler, 27. de nov. „Patrolanda Fronto kaj ties helpverko Nova Vivo“, parol. ofickons. Carl von Gasperini.

Novaj grupoj fondotaj: Blumau, Gmünd, Gr.-Siegharts, Waidhofen a. d. Th.

Esperanto-kursoj en la gazetaro germanlingva: „Reichspost“ kaj „Das Kleine Volksblatt“ depost 11. de okt. ĉiudimanche (gvid. kort. k. Steiner), „Gerechtigkeit“ depost 15. de nov. ĉiujaŭde (gvid. d-ro E. Pfeffer). Per tiuj kursoj grandare la popolo de Aŭstrio estas kaptata por Esperanto.

Kursoj en multaj lokoj de Aŭstrio.

Generaldirekcio de Fervojoj eldonis reskripton pro lernado de Esp. kaj la dungitoj sin anoncu ĉe sia estro, kiu raportu al la koncerna direkcio, kiu sendos la anoncojn al ni. Ankaŭ al skribaj kursoj la dungitoj estas atentigataj.

Generaldirekcio de Poŝtoj kaj Telegrafoj eldonis reskripton, per kiu la dungitoj estas „en la intereso de la deĵoro“ instigataj lerni E-on kaj la direkcioj sin turnu al la lokaj grupoj de Aŭstria E.-Asocio.

Viena Foiro. Nova E.-propagandilo por la aŭtuna Foiro. Ĝi disponigis por AEA po unu standon en Foir-palaco kaj en Rotunde. Dum 8 tagoj la oficiala laŭparolilo ĉiutage dekfoje anoncis en germana lingvo, ke AEA aranĝos E.-kursojn. En Foirpalaco en la kino-teatrejo oni prezentis diapozitivojn pri la 28-a kongreso kaj instigis ankaŭ al lernado de E.

Esperanto-teatro. La grandioza sukceso de la E.-prezentado de „Blanka Ĉeval“ instigis nin aranĝi en tiu ĉi vintro tri E.-prezentadojn kun profesiaj geaktoroj. La unua estos la 5. de dec., sekvos la dua en februaro kaj la tria en aprilo. Gastadoj intencotaj al la najbara eksterlando.

Kursoj en Wien: En la policlernejo (pagata de la poldirekcio) 2, ĉe la instruistoj, poŝtistoj, direkcio de gasfarejoj en Wien, kelneroj, popolaltlernejo, Esperanto-klubo, Kalocsay-grupo, „Frohe Kindheit“ kaj kelkaj por la ĝenerala publiko.

Granda propagando estas farita en la lernejoj por la metihelpantoj. 4000 propagandilojn la direkcio disdonigis.

Artikoloj aperis en multaj gazetoj: tag-jurnaloj, fakgazetoj por kuracistoj, inĝenieroj kaj arkitektoj, poŝto, instruistoj ktp.

„**Amtliche Nachrichtenstelle**“ (Oficiala informejo de la ministerio) dissendas gravajn informojn de AEA al la tuta aŭstria gazetaro, ekz. ĝustigon de artikolo „Esp. en Germanujo malpermesita“.

AEA aliĝis al Int. Esp.-Ligo kaj kun ĝi preskaŭ ĉiuj ĝisnunaj delegitoj.

Kuraĝe antaŭen! AEA estraro.

Internacia Esperanto-Ligo ĉefdel. G. Weber, Wien, I., Neue Burg.

La unua administra jaro komenciĝis kaj daŭros ĝis fino 1937. Necesas, ke ĉiu esp-isto estu membro kaj ke en ĉiu loko estu delegito.

Kotizoj: 1) Membro k. jarlibro ŝ 4.25, 2) ankaŭ kun „Esperanto Internacia“ ŝ 11.30, 3) M. k. jarlibro kaj abono al semajna Heroldo ŝa 23.—, 4) subtenanto (laŭ 2, sed kun premio) ŝ 39.—. La rabatitaj kotizoj nur estas por AEA-Membroj.

Por miaj poŝtelspezoj aldonu al 1) 10, 2) 3) 4) po 15 g. Pago al poŝtpark. konto B 178.935 (Gustav Weber, Wien).

Kiuj ne resendis la respondilojn, tion baldaŭ faru!

Ĉiun vendredon de 14—17 h je via dispono!

Por IEL estas nun delegitoj en: Alt-Dietmanns, Amstetten, Baden b. Wien, Bisamberg, Blumau, Braunau am Inn, Ebelsberg bei Linz, Ebensee, Graz, Groß-Siegharts, Innsbruck, Klagenfurt, Köflach, Krems, Linz, Mauerkirchen, Mödling, Mörsing bei Vöcklabruck, Ried, Rodaun, Salzburg, Sigmundsherberg, Schruns, Stammersdorf, Steinkirchen, Steyr, Straßwalchen, Traiskirchen, Unter-Tullnerbach, Waidhofen a. d. Thaya, Wien (I. kort. kons. Steiner, II. poŝtofic. Ulbrich, III. kalk. kons. Frey kaj bankofic. Mudrak, VIII. studento M. R. Frey, kalkulofic. Hans Steiner, ĉeflernejdir. H. Kellner, XIX. instr. Otto Drössler), Zell a. d. Pram.

Antaŭ multaj jaroj!

Trarigardante miajn fotojn mi trovis inter alie du: la unua montras grupon de s-anoj el Wien en Bisamberg sur la bordo de Danubo en naĝkostumoj, inter ili s-ano Klatil; ili

V. b. b.

montras „Sennacieca Revuo“ kaj „Arbeiterzeitung“. Sur la bildo ankaŭ estas s-roj Cech kaj mi (vestitaj). La dua estas farita en mia ĝardeno post komuna ekskurso al Kreuzenstein: grupo el Wien kun s-roj Klatil, Ullmann ktp. kaj mia grupo el Korneuburg. Belaj tempoj antaŭmilitaj! Steiner.

La feliĉo malvirta virino estas
al la sama loko volonte ne restas,
viajn harojn ame ĝi karesas,
kisas vin rapide — malaperas. —

Siniorino malfeliĉo — kontraŭstaras,
amforte vin ĉirkaŭ kolo premas
tempon ĉiam havas, — nerapidas,
sur la lito sidas — ŝtrumpon trikas!

Esp.-igis A. Multrus, 80-jara.

Por kantado en grupoj.

Laŭ la populara melodio.

Vian foton.

1.

Kial mi devus nur kaŝi, nur kaŝi, nur kaŝi,
ke volas mi ĉiam paŝi
kun vi tra la viv'.

2.

Se iun knabino amas, se amas, se amas,
li ofte tro multe volas,
sed mi ne, ho ne.

Refreno:

Mi volus vian foton
en ora belkadret'
mi volus vian foton
sur la noktotablet'
mi volus vian foton
sur matenmanĝa taset'
sur pordo, forneto, sur la ŝranket'
sur la ŝuŝet', sur kusenet'
sur kolum', ŝlosilo, sur horloĝet'
ĉie nur vian foton!

„Heiteres und Heiteres“ von unserem s-ano
Schulrat Raimund Peter erscheint. Subskri-
bieren auch Sie diese „in Reim gebrachten
Späße“ zu Ihrer eigenen Freude. Preis geb.

S 2.50, brosch. S 2.— plus 20 Groschen Porto.
Europäischer Verlag, Wien, IX., Röggerg. 6.

Ab 16. November 1936 **Ausstellung** von
Briefumschlägen aus aller Welt im Int. Esp.-
Museum, Wien, I., Neue Burg (9 bis 12,
15 bis 18 Uhr). Freier Eintritt.

Sakludo.

S-ro René Deckers, Brazilujo, proponas
en Bulteno de ISAE. jenajn fakesprimojn:

reĝo	König
damo	Dame
turo	Turm
leŭtenanto	Laufer
kavaliro	Springer
soldato	Bauer
blankaj	weiß
nigraj	schwarz
bato	Schlag
kaptas	nehme
ŝakigo	Schachgeben
rokigo	Roche
mortinta	matt
nula	patt
forlasas	lassen

Radio Wien.

Ciun lundon 15 h 35—16 h: Esperanto-
kurso. 13. Nov. 22 h 40—22 h 50: Pre-
lego „Je ĉiu sezono al Aŭstrio“, 27. Nov.
„La Patrolanda Fronto kaj Nova Vivo“.

Atentu!

Kartoj kun poŝta stampo „28. Univ.
Kongreso de Esperanto Wien 1936“
haveblaj kontraŭ 20 g (3 por resp. kup.
poŝta).

Alvoko.

Ni petas niajn legantojn en eksterlando
kaj tiujn, kiuj vojaĝis en fremdaj landoj,
sendi al ni mallongajn skizojn pri interesaj
popolkutimoj kaj moroj kaj tipaj strat-
figuroj kun bildoj. Dankon!

Verbreitet die „Zweite Sprache“,
sie soll in Cafés, Gasthäusern und bei
Ihren Bekannten für
Esperanto werben!

Ab 16. November erscheint in 30
Wochenbriefen ein schriftlicher Esperanto-
kurs; Preis mit Zusendung S 3.50 in
Briefmarken an unsere Zeitung. Werbet
hiefür Bekannte, die an Kursen nicht
teilnehmen können!

Die zweite Sprache für Alle

Deutscher Teil der Zeitschrift „Oesterreichischer Esperantist“

Mitteilungsblatt für die Mitglieder des Oesterreichischen Esperanto-Bundes

Nr. 14

November 1936

Für Oesterreich jährlich mit Postzusendung, nur zu fünf Stück, S 2.50 in Briefmarken. — Schriftleiter: Hofrat Hugo Steiner, Wien, I., Neue Burg
Konto bei der Postsparkasse D-12.826

Über unsere Bewegung.

Post. Die Esperanto-Postzeitung bringt einen Artikel über die österreichische Post, der auch dem Generaldirektor Steyskal übergeben wurde.

Vegetarische Bewegung. „Die Erneuerer der Ernährung“, London, geben in ihrem Jahrbuche Vorschläge in verschiedenen Sprachen, auch in Esperanto.

Frankreich. Die Herbstmesse in Marseille hat Plakate, Verschlussmarken mit Esperantotext zur Werbung neuerlich benützt. Sie korrespondiert in Esperanto.

Frankreich. „Le Journal d'Amiens“ und „Le Progres de la Somme“, Tageszeitungen von Amiens, veröffentlichen die Esperanto-Radio-Sendungen.

Griechenland. Die Hochschule für Offiziersaspiranten der Gendarmerie in Athen hat einen Esperanto-Kurs eingerichtet. Die bedeutende Zeitung „Aneksartitos“ in Athen veröffentlicht Esperanto-Kurs.

Italien. Die Konferenz des Italienischen Radioklubs hat die Einführung des Esperanto empfohlen, um für die drahtlose Telephonie die Sprachschranken überwinden zu können.

Niederlande. Die berühmte Schule Werkplaats in Bilthoven hat Esperanto in ihren Unterrichtsplan aufgenommen.

Portugal. 70 Studenten des Polytechnikums besuchen von dieser Hochschule eingerichtete Esperanto-Kurse.

Rumänien — Polen — Schweden. Die „Rumänisch-Polnisch-Schwedische Gesellschaft für Jungvolk“ hat Esperanto für ihre Beziehungen eingeführt.

Spanien: Der Internationale Presse-dienst in Barcelona hat eine Esperanto-abteilung und versendet regelmäßig Nachrichten.

Oesterreich. Wiener Messe hat auch zu seiner Herbstmesse schöne Prospekte in Esperanto herausgegeben.

Oesterreich. Das Warengroßhaus A. Gerngroß in Wien hat zur Herbstmesse Werbezetteln in Esperanto verteilen lassen.

Esperanto-Kurs in **Radio-Wien** begann am 2. November um 15.35 bis 16 Uhr und wird jeden Montag zur selben Zeit fortgesetzt. Lehrer Hofrat Steiner.

Technische Hochschule in Wien. Vorlesungen über Esperanto von Lektor Prof. Dr. Sirk.

„**Reichspost**“: Allsonntags Esperanto-Kurs, begonnen am 11. Oktober.

„**Das Kleine Volksblatt**“: Allsonntags Esperanto-Kurs, begonnen am 11. Oktober.

Esperanto-Kurs:

„Die Gerechtigkeit“, jeden Donnerstag, Beginn am 15. Oktober.

Amstetten. S-ano Biberauer mit Unterstützung des Volksbildungsvereines wirbt für Kurs.

Blumau. S-ano Buchgraber gründet eine Gruppe und wirbt für Kurs. Wurde Del. der IEL.

Braunau am Inn. Del. Salzlechner hat zur Werbung einen Schaukasten angebracht.

Gmünd, Niederösterreich: Vortrag des Präsidenten Hofrat Steiner am 10. Oktober über Anregung unseres Pioniers Nowotny in Groß-Siegharts, veranstaltet von S-ano Hugo Waldhauser in Gmünd. Gruppe wird gegründet.

Gmünd. „Landzeitung“ berichtete über Vortrag Hofrat Steiner in Gmünd.

Groß-Siegharts, Niederösterreich: Unser Pionier im Waldviertel, Nowotny, wird hier eine Gruppe gründen.

Grimmenstein. S-ano Schabata wirbt für Kurs.

Hall in Tirol. Kurse I. Anf. u. Fortgeschr., gel. v. Dr. Karner, Innsbruck.

Innsbruck. Vortrag Dr. Blaas in der Urania. Kurse in Vorbereitung. Kurs mit Studierenden beginnt. Leiter Dr. Karner.

Krems. „Landzeitung“ schrieb über Vortrag Hofrat Steiner in Waidhofen a. d. Th.

Krems. Anfängerkurs.

Das „Linzer Tagblatt“ berichtete, daß anlässlich der Autorundfahrt von 250 Esperantisten durch Oesterreich zwei Linzerinnen in Dirndltracht den Gästen aus Frankreich die Stadt zeigten. Das Kostüm gefiel derart, daß die ganze Gruppe von 20 Franzosen in Linz 6 Lederhosen, 14 Dirndlkleider und 16 Hüte kaufte. Kauflaute, lernt Esperanto, es hilft auch euch!

Salzburg. Kurs, gel. v. Prof. Dr. Christanell.

Schwaz in Tirol. 2 Kurse. Lehrer Dr. Karner.

Telfs, Tirol. Kurs, geleitet von Chr. Wulz, Innsbruck.

Voitsberg. Voitsberg-Köflacher Wochenblatt, langer Artikel von Schulrat Schöpfer über den 28. Esperanto-Weltkongreß.

Waidhofen a. d. Th., Niederösterreich: Vortrag des Präsidenten Hofrat Steiner am 11. Oktober über Veranlassung von s-ano Nowotny, Groß-Siegharts. Herr Haberl, Frau Pirchan und die anderen Mitglieder haben sich um die Veranstaltung verdient gemacht. Gruppe in Gründung. Anmeldungen an Haberl jr., Wäschegeschäft.

Esperantotreffen in Waidhofen a. d. Th.: Am 20. September fand hier, einberufen von s-ano Nowotny, ein Esperantotreffen statt, das einen sehr schönen Verlauf nahm und Esperantisten aus den verschiedensten Orten des Waldviertels vereinigte.

Wörgl. Kurs von Hans Steiner, Innsbruck.

Besuch der Gruppen in Innsbruck, Salzburg und Linz durch den Präs. der AEA am 28. und 29. Oktober.

Gottesdienst mit Esperanto-Predigt am 15. November um 10 Uhr, Wien, VI. Bezirk, Gumpendorferstraße 39.

E.-Verein „Danubio“ feiert am 16. November in seinem Vereinslokal, Wien, IX., Alserstraße 63 a, seinen fünf- und zwanzigjährigen Bestand. Alle Esperantisten sind eingeladen, daran teilzunehmen. Wir gratulieren! AEA., AE.

Esperanto-Klub, Wien. Jeden Dienstag ab 18.30 bis 22 Uhr in seinem Klubheim, I., Schauflergasse 6. Esp.-Kurs, Vorträge, Unterhaltung. Gäste willkommen!

Wien. Viena E.-Unio wird in nächster Zeit ihr neues Heim, IX., Löblichgasse 3, beziehen.

Wien, Gaswerke. In der Direktion der Gaswerke Kurs, veranstaltet von s-ano Schlerka, gel. v. Maria Fiedler.

Lehrerhausverein, Wien. E.-Kurs, nur mit Lehrern, beginnt in Wien, VIII., Josefs-gasse Nr. 12 a, am 7. November. Leiter Regierungsrat Stengel.

Theatervorstellung am 5. Dezember: mit Zamenhof-Feier

3 Einakter: „Frühere Verhältnisse“ von Nestroy, „Ein Heiratsantrag“ von Tschchow, „Brüderlein fein“. Musik von Leo Fall.

Preise der Sitzplätze: S 1.—, 1.50, 2.— 2.50 und S 3.— plus Steuer 4%. (4 bis 12 Groschen).

Bestellen Sie bald die Karten, deren Ausgabe Mitte November im E.-Museum erfolgt.

„Frühere Verhältnisse“ in Buchform, Preis 60 g (1 resp. Kup.) mit Zusendung

Wien, Polizeischule. 2 Kurse, gel. v. Hofrat Steiner.

Wien, Postkurs, gel. v. Hauptdel. der IEL Gustav Weber.

„Frohe Kindheit“, Wien, XVII., Beheim-gasse 74, Kurs begonnen. Regierungsrat Stengel.

Esperanto-Kurse in Wien in den Schulen: I., Renngasse 20 (Montag von 18 bis 20 Uhr), in allen anderen von 19 bis 21 Uhr: IX., Glasergasse 8 (Montag); XIII., Märzstraße 70 (Knaben, Mittwoch); XVII., Geblergasse 31 (Knaben, Donnerstag); XVIII., Cottagegasse 17 (Dienstag), beginnend mit 9. November. Die erste Stunde ist Probestunde, es können daher die von Ihnen noch Geworbenen auch in der zweiten Stunde eintreten! Werbet!

Honorigo:

Prof. Albrecht Mathiaschek en Hallein ricevis de la Statprezidanto la titolon „Studkonsilisto“. Ni kore gratulas! AEA. AE.

Gratulon al ges-anoj **Josef kaj Anna Plomer**, nask. Schüller, en Krems. AEA.

Gratulon al ges-roj **Anton Tempus kaj Antonie**, nask. Listner, en Afritz-St. Veit, okaze de ilia geedziĝo.

Das Lehrbuch „Freude durch Esperanto“. Preis S 2.— plus 20 g Porto, wird im Radiokurs benützt. Sehr geeignet für Selbstunterricht.

„Der Oesterreichische Esperantist.“

Aus dem Inhalt der Nummer 11:

Olympiade in Berlin. Interview mit Wilhelm Kienzl. Das Holmobiliendepot. „Frühere Verhältnisse“ von Raimund. „Es wird ein Wein sein...“ Interessantes aus aller Welt. Korrespondenzadressen.